

[Hans Jørgen Jensen]

købe folkeaktier end de mere velbjærgede medarbejdere, og herved vil forskellen mellem lønmodtagergrupperne uddybes.

Fagbevægelsen og socialdemokratiet håber derfor på, at arbejdsministerens redegørelse vil medføre, at der skabes en positiv debat, således at folketinget i næste samling kan vedtage en lovgivning om obligatorisk overskudsdeling med en fælles fond, som kan træde i kraft på det tidspunkt, hvor forliget mellem de partier, der har indgået økonomisk forlig, udløber.

Fogh Rasmussen (V):

Dansk erhvervsliv står midt i en dybt alvorlig økonomisk krise. Virksomheder går konkurs, virksomheder lukker, virksomheder indskrænker produktionen. Tusinder af arbejdspladser går tabt. Kort sagt: erhvervslivet er generelt plaget af for ringe afkast eller direkte underskud. Uanfægtet af disse benhårde økonomiske realiteter har regeringen valgt folketingets travleste tid til at fremlægge en redegørelse om fordeling til lønmodtagerne af de overskud, som altså ikke findes. Vi kunne ønske, at regeringen var lige så optaget af, hvordan overskuddene overhovedet skal skaffes, som af, hvordan de skal fordeles.

Det må stå hen i det dunkle, hvad der har drevet regeringen til netop på dette tidspunkt at fremkalde denne noget overflødige debat om en sag, som der helt oplagt ikke er nogen aktuel baggrund for. Arbejdsministerens redegørelse følger intet som helst nyt til debatten om overskudsdeling. Den er i sit indhold kun en omskrivning af det beslutningsforslag, regeringen fremsatte den 4. december 1979. Regeringen har allerede tidligere måttet konstatere et flertal imod disse tanker; men nu ser vi så, at der for første gang i folketinget er indgået en forligsaftale, hvor 4 forligspartier: socialdemokratiet, de radikale, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti, tager til efterretning, at regeringen i den kommende tid fortsætter sine bestræbelser for at gennemføre overskudsdeling.

Forligspartierne har jo udlagt denne tekst forskelligt. Hr. Hans Jørgen Jensen havde én udlægning for lidt siden. Andre af partierne har fortolket klausulen sådan, at der ikke kan vedtages et forslag om overskudsdeling i resten af indeværende valgperiode. Hvis vi

holder os til teksten i forliget, så står der alene:

»Regeringen har oplyst, at allerede tekniske forhold bevirker, at lovgivning ikke ville kunne få virkning i forligsperioden.«

Der har som sagt været lidt usikkerhed i den offentlige debat om fortolkningen af denne såkaldte klausul, og derfor vil jeg gerne spørge arbejdsministeren direkte: skal denne såkaldte klausul fortolkes sådan, at hvis regeringen kan finde et flertal for et forslag om overskudsdeling, så kan regeringen sammen med dette flertal vedtage en sådan overskudsdeling midt i forligsperioden, blot ordningen først får virkning fra den 1. januar 1983? Det spørgsmål vil jeg gerne stille direkte til arbejdsministeren, fordi jeg tror, at det kan have ret bred interesse, at der bliver skabt større klarhed om fortolkningen af denne såkaldte klausul.

I modsætning til os andre føler arbejdsministeren ifølge redegørelsen, at der i befolkningen er en bred og en voksende interesse for et forslag om obligatorisk deling af overskuddet i erhvervslivet. Arbejdsministeren henviser i den forbindelse til en undersøgelse, som er foretaget af medarbejdere ved institut for statskundskab på Århus universitet. At talrige meningsmålinger igennem flere år har vist en markant og voksende folkelig modstand mod socialdemokratiets forslag om ØD, specielt i de dele af befolkningen, der er mest veloplyste om sagen, forbigår arbejdsministeren ganske i sin redegørelse.

Jeg vil om undersøgelsen fra Århus universitet i øvrigt sige, at den er blevet groft misbrugt af LO, og vi har da også bemærket, at undersøgelsens forfattere har taget afstand fra den måde, hvorpå undersøgelsens resultater er blevet fortolket, og vi har da også noteret os, at arbejdsministeren i sin redegørelse klart giver udtryk for, at denne undersøgelse i modsætning til, hvad LO har sagt, ikke kan tages til indtægt for et bestemt forslag. Jeg vil endda føje til, at denne undersøgelse slet ikke kan tages til indtægt for socialdemokratiets forslag om centrale fonds. Den kan end ikke tages til indtægt for en obligatorisk overskudsdeling, alene af den grund, at de stillede spørgsmål i bedste fald har været for upræcise og i værste fald har været direkte vildledende.